

10 NEBESKÁ ŠKOLA

Jeden drak se přihlásil do nebeské školy. „Má tři hlavy,“ řekl si učitel, „tak uvidíme, která z nich je nejchytřejší.“ A dal drakovi otázku: „Proč ve dne nesvíí hvězdy?“

Co se mě ptá, na to se má zeptat těch hvězd, pomyslel si drak, ale přece jen se zamyslel a s ním i jeho tři hlavy. Pak ta první hlava vyfoukla páru a řekla: „Proč ve dne nesvíí hvězdy? Protože tam ve dne žádné nejsou.“ Druhá hlava se zavrtěla a řekla: „Proč by přes den svítily? Prostě zhasly, vypnuly světlo.“ A třetí hlava zamrskala jazykem a ozvala se: „Jsou tam a nezhasly, ale nejsou vidět, protože ve dne je všude moc a moc světla.“

Co asi na to řekl nebeský učitel? Měla některá z dračích hlav pravdu?

11 ŠIBALOVÉ

Tak si představte, co se mi stalo. Na jeden lístek jsem napsala jména květin, které mám ráda, na druhý jména stromů, na třetí názvy ptáků, na čtvrtý názvy ryb, na pátý názvy savců a na poslední lístek jsem napsala ještě pět dalších tvorů. Potom jsem šla ven. Když jsem se vrátila a rozložila lístky po stole, nemohla jsem se v nich vyznat. Nějací šibalové z jednoho lístku zmizeli a vmísili se mezi ostatní! Pomůžete mi je najít a dopsat zpátky na prázdný lístek?

1. Mateřídouška, divizna, pupava, babočka, slunečnice, kosatec.
2. Bažant, rorýs, modrásek, špaček, vlaštovka, čáp.
3. Dub, buk, okáč, osika, bříza, lípa.
4. Parma, štika, lipan, pstruh, perleťovec, okoun.
5. Srnka, otakárek, veverka, králík, zajíc, lasička.

12 TŘI VEVERKY

Jednou na podzim potkala veverka Zorka veverku Dorku. Byly to sestřičky, ale každá už bydlela jinde, a tak hospodařily ve svém. Měly ještě třetí sestru Lorku, ale ta měla domov o kus dál a moc dobře se jí nedařilo.

„Musíš ke mně přijít,“ zvala Zorka Dorku, „to něco uvidíš!“ A vedla Dorku do koruny dubu. Otevřela svou spížirnu a Dorka se nestačila divit.

„Tolik oříšků! Kolik jich vůbec máš?!“ A protože jí Zorka ne-
uměla odpovědět, rozhodly se, že oříšky spočítají.

„Ty máš oříšků,“ řekla znovu Dorka, když všechny spočítaly. „Já
mám jen jeden. A Lorka, chudák, nemá vůbec nic. Kdybys nám,
sestříčko, dala jen polovinu všeho, co máš, a my se o tu polovinu
s Lorkou spravedlivě rozdělily, víš, kolik bych měla oříšků? Tolik,
že kdybych ke svému dílu přidala ještě ten oříšek, co mám doma
schovaný, měla bych jich jedenáct!“ A Zorka hned přepočítávala,
jestli je to opravdu tak, a kolik oříšků by jí vlastně zůstalo, kdyby
polovinu z nich dala sestřám.

Myslím, že se Zorka se sestrami rozdělila, ale já bych ráda sly-
šela od vás, kolik oříšků veverka Zorka měla, než se začala dělit.
Není to tak těžké, když odpočítáte ten jeden oříšek!

13 KOHOUT A SLUNCE

To, co vám povím, se stalo koncem léta. Kohoutek se natřásal
před slepicemi a vychloubal se: „Už jste si všimly, jaký já, kohout,
mám důležitý úkol? Každý den ráno budím slunce, které nevstane,
dokud nezakokrhám!“

„To snad ne,“ divily se slepice. „Vážně? Opravdu?“

A kohout řekl: „Zítرا vás o tom přesvědčím!“

Slepičky v noci skoro nespaly, jen aby nepřišly o to, jak kohout
budí slunce.

K ránu kohout řekl: „Včera přesně v tuhle dobu jsem zakokrhal

a sluníčko probudil. Dnes chvilku počkám, jestli slunce vstane i beze mne.“ A všichni čekali s kohoutem. Když se slunce nikde neobjevilo, kohout silně zakokřhal – a sluníčko vyšlo. Slepice kohoutkovi uvěřily a moc si ho vážily.

A co vy, děti? Proč myslíte, že se sluníčko v ten podzimní den o chvilku zpozdilo? Způsobil to kohout?

14

O ZAKLETÉ APOLENCE

Byl jednou jeden smutný princ. Proč byl smutný? Protože hledal krásnou Apolenku a nemohl ji najít. Někdo říkal, že zmizela a neví se kam, jiný zas, že není daleko, ale že je zakletá. Až se jednou sama Apolenka zjevila princovi ve snu a řekla mu: „Tam, kde se v korunách stromů prohánějí rybky, roste bílý květ – to jsem já, Apolenka. Stačí nad ním třikrát vyslovit mé jméno a budu vysvobozena.“ To řekla a zmizela, a zmizel i sen.

Princ se hned rozjel po celé zemi, a kudy jezdil nebo chodil, všude bloudil očima v korunách stromů a hledal, jestli tam neuvidí ryby. Ale zdálo se, že takové místo na světě není. Jednou princ usedl do trávy a usnul únavou. Když se probudil, viděl, že to, co hledá, není nad hlavou, ale u jeho nohou. Uviděl ryby v korunách stromů a uviděl i bílý květ. Teď snadno Apolenku vysvobodil.

Co si o tom myslíte? Jak to vlastně bylo a jak se dostaly ryby do korun stromů. A jak se jmenoval ten bílý květ?

STRÝC RUDA A VESELÉ MĚSÍCE

Zase se u nás objevil strýc Ruda a hned na mě a na Tonicu spustil: „Děvčata, mám pro vás hádanku! Čím září končí a říjen začíná? Že to neuhodnete?“

Sotva jsme na to po dlouhém hádání a dohadování přišly, vysypal na nás strýc další záhady. A já vám je teď povím a vy hned zkuste odpovídat!

1. Čím září končí a říjen začíná?
2. Který měsíc má v sobě celé jméno stromu?
3. V kterém měsíci je ukryta jen maličká část stromu?
4. Který měsíc má v sobě nejhezčí část louky?
5. Který měsíc má v sobě celé jméno jiného měsíce?
6. Který měsíc má v sobě nástroj na sečení trávy?
7. A který zmrzlou vodu?

